

വാഴ്ത്തപ്പുട്ട് ചാവറ

കേരളസഭാ സമാദിനകൾ

പുസ്തകം നാലു

— ആരുദ്ധരക്ഷേവണി

Fr. Nandhikara

* 3 0 0 0 0 7 1 0 *

<91.1 C163 V4

പ്രസ്. സീ. എം. റഫി

710

Fr. Jose Nandhikara CMI
Dnarmaram College
Bangalore - 560 029

Printed and Published By
The C M I General Department
For The Media of Communications
Prior General's House - Kochi-682 011
1990

Fr. Jose Namboothira CMI
Dharmaram College
Bangalore - 560 029

2/10

Bl. Kuriakose Elias Chavara

Kerala Sabha Samudharakan, Vol IV
(Malayalam)

By

Fr. CANISIUS C. M. I.

Rights Reserved

Published March 1990

By

The C M I General Department
For The Media Of Communications
Prior General's House
Kochi - 682 011

Printed at : Matha Printers

Kochi - 682 017

Tel. 369421

ആര്മുഖം

മുൻ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം സൂപ്പിരുമാക്കുന്നുണ്ട്. വാ. ചാവറയുടെ കുശാഗ്രബുദ്ധി കേരളസഭയുടെ സമുദ്ദാരണത്തിനായി വിഭാവനം ചെയ്ത പദ്ധതിയുടെ കേന്ദ്രബേബിനും പ്രാർത്ഥമനയായിരുന്നു - കുടുംബങ്ങളെ പ്രാർത്ഥമനോന്നമും മാക്കുക, വൈദികരാർ പ്രാർത്ഥമനാനിരതരാക്കുക, സന്ധാസിനി സന്ധാസികളെ പ്രാർത്ഥമനയുടെ മനുഷ്യരാക്കുക! ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തികായിട്ടാണ് മുഴുവൻ യാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥമനാപ്രകാശത്കങ്ങളും സർക്കാരിക്കാണും, പുതിയ സെമിനാരികളും, ദർശനഭവനങ്ങളും മറ്റൊരും ചാവറ വിഭാവനം ചെയ്തതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ ജീവിതം ആഴമായ പ്രാർത്ഥമനയുടെതായിരുന്നുവെന്ന് മുൻപുസ്തകങ്ങളിലും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ.

ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥമനാരീതി കേവലം ലജ്ജിതവും അതേ സമയം ആഴവുമാണ്. അതിനീരി ഒരു പങ്കുവയ്ക്കലാണ് “ആത്മാനുതാപത്തിലും” “ധ്യാനസ്ഥാപനങ്ങളിലും” നാം കാണുക. താൻ പരിശീലനപ്പിളിരുന്ന സന്ധാസികൾക്ക് വിശുദ്ധയിയുടെ അത്യുച്ചിയിലെത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തതും. അതേ രീതിയാണ് - ഒരു കുറുക്കുവഴി.

ബൈബാന്യുവേത്തിനുള്ള കുറുക്കുവഴി തേടുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറയെ ആ രീതിയുമായി പരിചയ

ഡി. എബ്രാഹിം

കേരളസഭാ സമ്പദ്യാർക്കൾ

പുസ്തകക്കുവച്ച്

അഞ്ചു കുറച്ചക്കുവച്ച്

ഇന്ന് തീരുമാന രൂപ പ്രതിസന്ധിയിലാണ്. സന്ധാസിക്കാക്കും, വൈദികാർക്കും, സന്ധാസ വൈദികക്കുപോലും, പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വസ്ത! തന്റെ ചുലാ, പ്രായേണ, പലരും പ്രാർത്ഥന ജീവിത നേതാട്ടം വിച്ചപറയുന്നു. അതേ സമയം, അവർക്കും, അന്തരംഗതതിൽ, അനുഭൂതിഭായക പ്രാർത്ഥനയും കുള്ള തീവ്രാഹവും! ആകമാന ലോകത്തിന്റെ സമീക്ഷി ഈതേ അനുഭവത്തിന്റെ രൂപകുംഖാവ ചാണന്നു പറയാം. പാപബോധത്തിന്റെ തിരോധാനം; അതേ സമയം ദൈവാനുഭവാനുഭൂതികരക്കുള്ള രൂപ തീരാദാഹം!

ഈ പ്രതിസന്ധിയുടെ രണ്ടു വശത്തിനും തഎ പ്രതികരമായ പ്രത്യുത്തരം നല്കുന്ന രൂപകുംഖു പഴിയാണ് വാ. ചാവിയുടെ ലളിതമായ പ്രാർത്ഥനാരീതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെ വാക്കുകളിൽ, അതു “പുണ്യത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറുവാനും, കയറി തയ്ക്കിയ്ക്കിൽനിന്നും” വീഴായാണും. സുകുമാരിൽ നേർ

പ്രേട്ടുതാതിരിക്കുക അക്ക്‌ഷന്റവ്യമായ അപരാധമായിരിക്കുമെന്ന ബോദ്ധ്യമാണ് ഈ ചെറുഗന്മ രഹനയും പ്രേരകമായിരിക്കുന്നതു.

മുൻ പുസ്തകങ്ങളിലെ ചില ആശയങ്ങളുടെ യും പല ഉദ്ദേശ്യരണ്ടികളുടെയും ആവർത്തനം, ഈ വിഷയത്തിന്റെ സ്പാദം, ഒരാവശ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. ആശമായ പ്രാർത്ഥനാനുഭവം ലഭിക്കുവാൻ അനേകർക്കും ഈ ചെറുഗന്മം മാർഗ്ഗദർശിയായി തീരുമെന്നു് വിശ്വാസിക്കുന്നു.

ഡാ. ചാവറയുടെ പ്രാർത്ഥനാരീതി, ആറു പുർണ്ണ ദീവസത്തെ മുഴുവൻ യ്യാനത്തിനു് മാത്രകയായി സ്പീകരിച്ചാൽ, അതു് പ്രാർത്ഥനാനുഭവത്തിനു്, ജീവിത നവീകരണത്തിനു്, “കുറുക്കുവഴി”യുടെ, സാവകാശത്തിലുള്ള സ്പാദാക്രണത്തിനു് സഹായകമാകും. അതിനുള്ള രൂപരേഖ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട് - അനുബന്ധം. I.

ഡാ. ചാവറയുടെ തിരുനാളിനു് രൂക്ഷമായ രൂപാർത്ഥമന - ഈ നാലു് പുസ്തകങ്ങളിലും നശികപ്പെട്ടുന്ന വസ്തുതകൾ അനുസ്ഥാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒപ്പതു് കാരാസ്യസാകൾ ഉംകൊള്ളുന്നതു് - വേറാണ് രൂപാർത്ഥമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു - അനുബന്ധം. II.

വേറാരനുബന്ധമായവുംകൂടി ചേർക്കുന്നതു് ഉചിതമായിത്തോന്നി. അതായതു് ചാവറയുടെ “സമരിക്കലും ജ്യലിക്കലും” മനോഹരമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പ. കന്യകയുടെ യ്യാനരീതി. അതാണു് അനുബന്ധം. III.

ഒറ്റ കുറുക്കുവഴി

വിജയസുചിക

പേജ്

ഓ കുറുക്കുവഴി	1
i വായന	2
ii റഫകാൻഡ്	3
iii ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം	16
iv ധ്യാനം	17
ഉപസംഹാരം	19
 അനുബന്ധം I	
ചാവര പ്രാർത്ഥമനാരീതിയീൽ രൈ മറ്റൊരു ധ്യാനം	21
 അനുബന്ധം II	
തിരുനാളിനൊരുക്കമമായ പ്രാർത്ഥമനാ രൈത്രൈഷ്ണ	26
 അനുബന്ധം III	
ച. കന്ദകയുഗം ധ്യാനരീതി	31

വഴി"യാണ്. തന്റെ ആത്മീയ മകളായിരുന്ന സന്ധാസിനികൾക്കുചു ഒരു എഴുത്തിൽ, അദ്ദേഹം അത് സംക്ഷേപമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (കത്തുകരി p. 116) വായന, എകാന്തം, ധ്യാനത്താട്ടകൃതിയ നമസ്കാരം, ധ്യാനം എന്നീ നാലു പ്രതക്കങ്ങളാണ് ആ കൂടുക്കുവഴിയുടെ നാഴികക്കല്ലുകരാ.

i വായന

വായനയെ വാ. ചാവറ റണ്ടായി വിജേക്കുന്നുണ്ട്. വാർത്തകരാണീയാനുള്ള വായനയും കേന്തിയിൽ വളരാനുള്ള വായനയും. ഈ രണ്ടുതരം വായനയില്ലോ. ചാവറ മികച്ചുനിന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമണ്ഡല സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

ചാവറ വായിക്കാനെടുക്കുന്ന നോമത്തെ | ഗ്രന്ഥം സപനം. ആത്മകമായാണ്. ആ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള അനുവദങ്ങളും. വി. | ഗ്രന്ഥമണ്ഡളിൽനിന്ന് ഹൃദിസ്മരാക്കിയിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളും കേന്തിയിൽ മികച്ചുനിന്ന് വിശുദ്ധരുടെ വിശിഷ്ടമാത്രകകളും. പ്രപഞ്ചാകുന്ന മഹാഗ്രന്ഥമത്തിലെ ചീതങ്ങളും. തന്റെ സ്മരണയുടെ കലവായിൽ, അദ്ദേഹം അടുക്കെടുക്കായി സുക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമണ്ഡല, ("നാളാഗ്രാ," "ആത്മമാനുതാപം," "ധ്യാനസ്ഥാപണം" മുതലായവ) സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഭാവനയെ നീഡുകയിയാക്കാൻഡു വാ. ചാവറ ഉപദേശിക്കുക, [പത്രപ്പുത, അതിനെ മുൻപറഞ്ഞ വായനകളാൽ പരിപൂഷ്ടമാക്കുവാനാണ്] അദ്ദേഹം നീർ

ദോശേരിക്കുക—പ. കനൃകയെപ്പോലെ, അനുവേദങ്ങളും ഹ്യാടയത്തിൽ സംഗഹിക്കുവാൻ. ഈ സമ്പന്ന തയിൽനിന്ന് എങ്ങനെ സർവ്വഹലങ്ങൾ പുറപ്പെടുത്ത ണമെന്ന് രണ്ടു, ഒന്നു വിശദമാക്കും. “നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ നന്ദിയുടെ കലവറയിൽനിന്ന് നല്ലവ പുറ തന്ത്രക്കുന്നു” (Mt. 12/35). അ.താണ് എക്കാന്തര യിൽ നടക്കുക.

ii എക്കാന്തം

എക്കാന്തയിൽ, ദൈവസമക്ഷം, മുകളിൽപ്പോരുത്ത കലവറയിൽനിന്ന്, ഓരോന്നായി എടുത്തും, സാവകാശം സുമരിക്കുക; നീനെ മരിയുമായി തുലനം ചെയ്യുക. (പ. കനൃക അനുവേദങ്ങൾ ഹ്യാടയത്തിൽ സംഗഹിച്ചും, അവയിൽ നീനെ മരിയുമായി തുലനം ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ Lk. 1/46-55; 2/19, 51); അനുമാനത്തിലെത്തുക; അനുമാനം സാദൗ്മീകരിച്ചും, ദൈവഭക്തിയിലാഴുകൾ. വാ. ചാവറത്തെ ഇത് പ്രായ്യോഗികമാക്കിയതെന്നെന്നെന്നും വിശദമാക്കുന്ന കുറിപ്പുകളാണ്, “ആത്മാനുതാപ വും”, “ധ്യാനസ്ഥാപനങ്ങളും”.

ഓഹാ അദ്ദൈപ്പായം

ദൈവം നമുക്കായി തുറന്നു വച്ചിരിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചമാകുന്ന മഹാഗന്മത്തിൽ, ചാവറ തന്റെ ജീവിതകമയാകുന്ന കൊച്ചു ഗന്മം എടുത്തുവച്ചു, അതിൻറെ അദ്ദൈപ്പായങ്ങൾ ഓരോന്നായി തുറക്കുന്നു. വാ. ഗന്മമത്തിൽനിന്നും ഹ്യാടിസ്മമാക്കിച്ചിട്ടിള്ള സത്യങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽ, ആത്മകമയുടെ നീനാം

* അനുബന്ധം III കാണുക

അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് കണ്ണാടിക്കുന്നു. അനേകം ചിത്രങ്ങൾ അനിന്നു പുറകെ നോയി സുമരണായിൽ വന്നുനിരക്കുന്നു. “ആദത്തിന്റെ മകനായി അവിടനു എന്നിക്കു ജന്മം നല്കി. വിശ്വാസികളായ മാതാപിതാക്കൻമാർ! അതിവത്സലയായ മാതാപാദം! അവളുടെ സുന്നഹപരിചരണങ്ങൾ!

ഈവയുക്കും പുറമെ, ജീവാനസുനാനത്തിൽ അവിടനു എന്ന ദൈവസ്ഥലനും മോക്ഷത്തിനും അവകാശിയുമാക്കി; എനിക്കൊരു കാവൽദുർഗ്ഗന നല്കി; എൻ്റെ പേരു ജീവൻറെ പുസ്തകത്തിൽ കൂടിപ്പു.

ഈ മനോഹര ചിത്രം പ്രപഞ്ചമാക്കുന്ന മഹാഗന്ധമത്തിലെ, അനുഭൂതിന സംഭവങ്ങളുമായി ചാബിതുലനം ചെയ്യുന്നു. “തള്ളിയുടെ ഉദരത്തിൽവച്ചുതന്നെ അന്തരിച്ചു പോകുന്ന കൃഷ്ണങ്ങൾ എത്രയെത്രാം അപകാരം തന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽവച്ചു” അന്തരിക്കുവാൻ അവിടനു തന്നിക്കു ഇടയാക്കിയില്ല. എത്രപേരാണു അഭ്യന്തരം സ്വാരം കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിച്ചു, അഭ്യന്തരം തവരായി ജീവിച്ചു, അഭ്യന്തരം വരായിത്തന്നെ മരണമടയുന്നതു! അതിൽനിന്നും അവിടനു തന്നെ ഒഴിവാക്കി. അംഗവൈകല്യങ്ങളിൽനിന്നും, മഹാരോഗങ്ങളിൽനിന്നും, വലിയ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും മഹാസന്ധനതയ്ക്കിൽനിന്നും. അവിടുന്നു തന്നെ രക്ഷിച്ചു.

ഈ താരതമ്യ പഠനം ആഴമായ അനുച്ചിതനത്തിലേക്കും. അതിൽനിന്നുള്ള അനുമാനം സ്വയാദബോധത്തിലേക്കും, പട്ടിപടിയായി ചാബിഡയെ നയി

കുന്നു. ഈ സ്വാധീനപ്പോയവും അതിൻറെ പിന്നിൽ വർത്തിച്ച അത്യുന്നതരന്റെ കാരുണ്യാതിരേകവുമോർ ഞാം വിസ്‌മയിക്കുന്ന ചാവരയുടെ ഫുദയും പ്രതി സ്‌നേഹനിർമ്മാക്കുന്നു. ആ സ്‌നേഹാഗ്നിയിൽ നിന്നു പറക്കുന്ന തീപ്പാരികൾ വചനരൂപത്തിൽ സ്വർഗ്ഗഗത്തിലേക്കുയരുന്നു. “ഇക്കാണ്ടായും” കൈ മാർ എന്തു നാമാ!“ (കർത്താവേ, ഈ വലിയ കാരുണ്യത്തിനും പകരമായി - കൈമാറിമായി - ഞാൻ എന്തു നൽകും!) വസ്തുതകൾ ഫുദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു താരതമ്യ പഠനം നടത്തിയ പരിശുദ്ധയ കന്ധകയിൽനിന്നുയർന്ന “ഞാനെന്ന് നാമനെ വാഴുതുന്നു” എന്ന മനോഹര ഗാനത്തിൻറെ മറ്റൊരു ഭാഷ്യം! അങ്ങനെ ചാവറ സ്‌മരിക്കുന്നു; സ്‌മരിക്കുംതോറും. അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഫുദയും ജ്വലിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധയാർഹം : ചാവരിതന്നെ ഈ അനുച്ചിതനും “ആര്യമാനുതാപത്തിൽ” പദ്യരൂപത്തിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധയാർഹമാണും. അതിലെ ചില വരികൾ:

a) **ആര്യമക്കമഃ :** ഞാനത്രയോ ഭാഗ്യവാൺ!

ജനനരത്യപറാി :

“ആദത്തിൻറെ സൃതനായി ചമച്ചുനേയും.”
(ആര്യമഃ. 1/4)

മാതാപിതാക്കന്മാരു ലല്കി :

“വിശ്വാസികളാം കാരണവന്മാരാൽ
വിശ്വാസിയായി എന്നെയും തീർത്തു നീ”
(2/44)

അമധ്യദ സംരക്ഷണം :

“പെപരൻ പ്രായേ തീറിവളർത്തുവാൻ
അയും കൂടാതെ തന്നു മാതാവിനെ”

(2/46)

കാവൽമാലാവയ്ദ സംരക്ഷണം :

“ഉണം കൂടാതെ ദേമിയിൽ മേഖുവാൻ
ഉന്നമീനനാം കാവല്ലും തന്നല്ലോ”

(1/19)

പ. കൃകയ്ദ പ്രത്യേക സംരക്ഷണം :

“പരമനാമൻ പരൻ കരുതിയടിയന്നെ
പരമനാമ തന്റെയടിമയ്ക്കുകമീനം”

(6/1)

ദൈവപുത്രതപ്പവ്യം അവകാശവ്യം :

“ജംതാനസ് നാനത്താൽ നിന്നുടെ പുത്രനാക്കീ
വാനത്തിൽ മോക്ഷാനന്തപ്പവ്യം തന്നു...
വരപ്പിച്ചെന്നു നാമം തിരുപ്പുസ്തകം തന്നിൽ”

(2/42; 9/112)

b) പക്ഷ്യേ (പപഞ്ചത്വാലോക്കു നോക്കുന്നേം)

അമധ്യദ ഉദരത്തിൽവച്ചു മരിക്കുന്നവർ :

“എന്നുടെ മാതാവിന്റെയുഭായിരിക്കയെണ്ണു...
തിരുന്നീകാത്തില്ലെങ്കിൽ മട്ടപ്പും സംശയംവിനാ”

(9/57)

അംഗവൈകല്യങ്ങളാട ജന്നിക്കുന്നവർ :

“എന്നുതന്നെയുമല്ല മന്നില്ലണാം ഇനം...
ചാലി ഇനം കാലിന്നും കൈയ്ക്കും കൊടും

ക്രിസ്തീപ്പ്, ചിലർക്കയോ ചിലർക്കു കേരാവിഹീനം
കർണ്ണവും നാവും കൊണ്ടു ഫലമില്ലാതെ
ചിലർ" (8,80)

അജ്ഞന്മയിലും അക്കൈസ് തവതയിലും
ജനിക്കുന്നവർ :

"എന്നുടെ ഫുദയെ സുമരിക്കെ നിൽക്കുതി
നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച കാല-ദിവസ-നേരമതിൽ
മനില്ലശേഖരെ പജ സർവ്വേശൻ സൃഷ്ടി
ചെയ്തു
ചിലർ അജ്ഞന്മയമതിൽ ഇപ്പോഴും
അജ്ഞന്മയികൾ
മറിവർ യുദ്ധക്കുലമെന്നതിൽ മറിയു ദുർഘട്ടത്തിൽ
ജനിച്ച കുലം-തന്നിൽ ഭേദ-കുടംബതെ ഇന്നു
നടന്നു വലയുന്നു
എന്ന നീ സർവ്വേശരാം അതിൽനിന്നു
നീക്കീ നിന്നെ സുന്നഹിച്ചിട്ടുന്ന ജനങ്ങളിൽ
ചേർത്തു" (8,64-73)

രോഗങ്ങളും ഭാഗിക്കുവും

"എന്നുതന്നെന്നയുമല്ല, വ്യാധിയെന്നാരു ദു:ഖം
അന്നപാനത്തിനവർ മുടിനാലിരക്കുന്നു
ഇങ്ങനെ ഭാരിക്കുത്താൽ എത്തേരെ ക്ഷേഖിക്കുന്നു!
അങ്ങനെന്നയുള്ളവരിൽനിന്നുമാം രക്ഷിച്ചു നീ"
(8,81)

ഉന്നതകുലം സന്ദേശം :

"പിന്നെയുമൊരു ഉഹാകരുണ നൽകി നീയോ
മനവൻമാരും മുഖ്യത്വശ്രദ്ധംമാർ
ഭവ്യസമൻമാർ...
മനിലിംഗതയ്ക്കുണ്ടോ സകലഗുണനാമാ

അപ്പോലെയുള്ള ബഹുമുഖ്യരിൽനിന്ന് താനു
മിപ്പാരിൽ ജനിച്ചുകിൽ മേഖലയിൽനിന്നുനാമാ
എന്ന നീ കൂറച്ചിപ്പ് പൊക്കിയില്ല ഇഹലോകേ
എന്നതിനാലല്ലെങ്കാണവിഷ്ണു, ചരിക്കുന്നു”.

(8/89-96)

c) പ്രതീസുന്നേഹത്താൽ ആവിക്കുന്ന ഫുദയം

ഇതിന്റെപകർമ്മായി മുൻപ് താൻ നല്കും :

“ഇച്ചയ്ത ഗുണമഹത്പരമാർക്കുന്നേബാൾ
ഇക്കരുണ്ടായും കൈമാറിന്നുനാമാ!”

(2/37)

“അതിനു താൻ എന്തു

കൃതോത്തരം തത്യാണക്കേണ്ടു!” (8/76)

d) അനുമാനം

“മഹപിതാവു നീയേ ഭാഗ്യവുമെന്നിക്കു നീ
മംഗലം നീയെന്നിയെ മരിറിന്നു ഗുണം നാമാ
എന്നുടെ സുനേഹം നീയേ ഭാഗ്യവുമെന്നിക്കുന്നീ
നീനാലല്ലാതെ താനുമെങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു!
ശ്രാസവുമെന്നിക്കു നീ ആവന പാനം നീയേ
ആശ്രാസം നീനിലല്ലാതെവിഭ്യേനിക്കേണ്ടു”.

(10/141-146)

രണ്ടാം അദ്ദേഹം

ജീവിതകമം രണ്ടാം അദ്ദേഹം തത്തിലേക്കു “കടക്കു
നേബാൾ, ചാവിയുടെ മുന്പിൽ നീരക്കുന്നത് അഞ്ചു
വയസ്സുമുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെയുള്ള സംഭ

പണ്ഡളാണ്! ആശാൻറീ കളരിയിലെ അനുഭവങ്ങൾ! വിജാതീയനായ ഗുരു, വിജാതീയരായ ബാലികാ ബാലൻമാം! അവരുടുക്കുള്ള സന്പർക്കം! ഒരേവസ്തു താൻറീ അന്താസിനു ചേരാത്ത കാഴ്ചകൾ, കേരവികൾ, ചിന്തകൾ! അവകൂലം വേദനിച്ച സ്വർഗ്ഗഹപി ടാവിംഗിനു_താൻറീ സാക്ഷാത്തിൽ “അസ്ത്രൻറീ”-കൂപി താമായ ഹ്യാദയം! ജലപ്രളയത്തിനുകൂലം ആ പിത്യ ഹ്യാദയം, മനുഷ്യൻറീ പാപങ്ങൾ ദംശിച്ചപ്പോൾ, “മനുഷ്യനെ സ്വഷ്ടിച്ചു പോയതിൽ പശ്ചാത്ത പിച്ചു്” എന്നല്ലോ വി. ഗന്മം. അമർത്തമിക്കുന്നതു്? (Gen. 6/6). കളരിയിലെ അനുഭവങ്ങളും ചാവറി സംക്ഷേപമായി കുറിക്കുന്നു:

“കണ്ഠുരക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേരവിയും
കാണുന്നതൊക്കെയും കന്മാശാധനം.”

(ആത്മം. 4/107)

(കാണുന്നതൊക്കെയും അപരാധബോധം ഉള്ളവാക്കുന്ന പാപ എന്നു സാരം.)

ഈ സ്വർണ്ണകൾ ചാവറയെ ചിന്താധീനനാക്കുന്നു. ചിന്തകൾ വികാരത്തിലേക്കും, വികാരം തക്കുന്ന ഹ്യാദയത്തിലേക്കും. അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുന്നു. അനുതാപത്താലുരുക്കുന്ന ഹ്യാദയത്തിലെ വിലാപനരംഗങ്ങൾ വികസിച്ചു് വിഹാരണസംസിലേക്കുയ്ക്കുന്നു, പിത്യഹ്യാദയ സ്വപനങ്ങളിൽചന്നു ലഭിക്കുന്നു. മകൻറീ ആഭിജാത്യരാഹിത്യം കണ്ണു വേദനക്കുന്ന പിത്യഹ്യാദയത്തൊടുള്ള മകൻറീ അനുകംഖ്യം സ്വന്നേഹം. ഈതാ സാക്ഷാത്തി സ്വന്നേഹത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന പാപബോധം! ഭാസൻറീ ഭയമല്ല; പ്രത്യുത മകൻറീ അനുകംഖ്യം സ്വന്നേഹം! സാക്ഷാ

പാതയിൽ പാപദായത്തിലെ അമൃല്യമായ സർഹദ്
ലക്ഷ്മണിൽ. മകൾക്ക് അനുകമ്പാർക്കേ സൗന്ദര്യം!

ശ്രദ്ധയാർഹം : “ആത്മാനുതാപ” തത്തിൽനിന്നും
“ധ്യാനസ്ഥാപ” തോളിൽനിന്നും ശ്രദ്ധയേയമായ
ഉദ്ദേശ്യരണ്ടികൾ:

ചാവറ സ്ഥാനം (കളരിവാസം)

“അദ്ദേഹ വളർന്നീടുന്ന കാലത്തിൽ
ഡേഗമന്നു ദൈവത്തിനുമിഷ്ടൻ താൻ
ഇദ്ദേഹ പഞ്ചവത്സരം ചെന്നപ്പോൾ
അദ്ദേഹം ശുരൂവജ്ഞനാനിഗ്രഹിംഗായി”

(3/85-88)

.....
“അക്കളരിയിൽ കൂടുന്ന പെത്തദാം
മിക്കതുമിവർ രണ്ടുനാലേന്നിയേ”

(4/93-94)

.....
“അനുത്താടവരോട് പരിച്ഛിട്ട്
നന്ദിയോക്കെ മറന്നേന്നഹംവുമാ”

(4/103-4)

“കണ്ഠതുറക്കുന്ന കാഴ്ചയും കേരാവിയും
കാണുന്നതൊക്കെ കന്മഹസാധനം
അടക്കമീല്ലാതൃളിള കളികളും
നടക്കുന്നതും നഗ്നരൂപംയമാ
വചനത്തിലും ദൃഷ്ടിവാക്കുകൾ
അശനത്തിലുംജ്ഞനാംചാരങ്ങാം”

(4/103-112)

ചാവറ തച്ചിക്കുന്നൾ

“അയ്യേ മഹാ ദ്യോദത്താനുടെ പാപത്താലേ
അയ്യുംകാണ്ടീയൻറീ കണ്ണുകരം താഴുന്നയ്യും
മമ പരിതാവു നീയേ, ഓഗ്രവുമെന്നിക്കു നീ
മംഗലം നീയെന്നിയേ മരറഞ്ഞു ശൃം നാമം”
(10/139-142)

പറമ്പക്കുട്ടിലെ സൈരുവിനെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് :

“എന്നുടെ പെപതൽ പ്രായേ നീനാിൽ
നീനുകന്നു തൊൻ

.....
നീനുടെ പരിതാമഹൻ ഭാവീഭു പുണ്യശ്രഷ്ടാൻ
മനവൻ തിരുവാക്കും ഇന്നു തൊൻ ചൊന്നീടുന്നു
ശിശുകാലത്തിൽ മമക്കുതി നീ ഓർത്തതിടാതെ
ശിശു നീൻ കടാക്കുത്താൽ ശമനം വരുത്തണം.”

(35/175-180)

ചുമനാചാരത്തിലെ വേദനയെ ധ്യാനിച്ച്,

കന്ധകവാർദ്ദ സുന്ദരമഹത്താരാട് :

“അയ്യേ മമനാമാ, അയ്യേ രമസ്സേഹം.

അയ്യേ മമപാപം, കാരണമിതിനേയ്യും”

(45/327-8)

ധൂർത്തപരത്തെന്നപ്പോലെ പിതാവിനെ സമിച്ചിച്ച്,

ചാവറ പറയുന്നൾ :

“അയ്യു അപ്പും, ആകാശത്തിലും, നീംൻറീ തിരു
ചുന്പിലും തൊൻ പീണച്ചും ഇനി, നീംൻറീ മകൻ എ
ന മഹിമപ്പേരിനും അടിയൻ യോഗ്യനല്ല... എന്നാ
ലും എൻറീ അപ്പും, ഈ പേരുകൊണ്ടപ്പോതെ റിനെ
വിളിക്കാൻ എൻറീ ഹ്യാദയം. സമ്മതിക്കുന്നീലും” (ധ്യാ
നസ്ത്രാപണങ്ങൾ p. 17-3)

പിടിച്ചറ തഴുകാനെത്തുന, അസ്സിൻറ കൈകൾ
അഴുക്കാകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി, അതിനുംവുംകാര
രച്ചപ്പാദങ്ങളെ ധ്രാനിക്കുന്നു:

“നന്മിയില്ലാത്ത മകനായ എന്ന അനേപ്പി
ഈ ഉച്ചയില്ലും പാതിരയില്ലും, യഞ്ഞില്ലും വെയി
ലില്ലും, കാട്ടില്ലും മേട്ടില്ലും ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നട
ന്ന് എന്നെന്തെടിയ എൻ്റീ രക്ഷിതാവിജൻറ തൃ
കാലുകളേ... ശാഗുഞ്ഞതോ മലയില്ലുള്ള കൂർത്തു
മുർച്ചുചരിച്ച കട്ടുത്ത പാാകളിൽ ചവുട്ടി നടന്ന
നിജൻ തൃപ്പാദങ്ങളെ തോൻ കണ്ണാറെയും; എൻ്റീ
കാലുകളേ തോൻ ഇളക്കിയതെങ്ങനെ?...”

(ധ്രാ. സ p. 27)

അനുത്ഥപിക്കുന്ന മകനോട് കുറിഞ്ഞിനുള്ള
വാക്കുകൾ

“വേഗത്തിൽ വന്നിട്ടുക, നിന്മുടെ പിതാവു
ഞാനേ
ദേശത്തെ നിനക്കേണ്ണ സർവ്വതും മരന്നു തോൻ
.....
കൈയ്യും പൊറുത്തും തോൻ അടുത്തും വന്നിട്ടുക
കരുതിയണ്ണെന്നും വാ, നിന്നെ തോൻ
മുത്തീഡുവാൻ”
(55/278-287)

പക്ഷുഖ, മകൻ, പിതാവിജൻറ മുക്കിൽ ദുർഗ്ഗന്ധം
വിരോതിരിക്കാൻ, അതിത്തനിന്നൊഴിയുന്നു:

“കഷ്ടനാക്കിയജൻറ ദുഷ്ടത മേതുവിനാൽ
നഷ്ടമായും, ഭേദീരുപം ദുർഗ്ഗന്ധം
പീശുന്നയോ
നിന്തിരുവടിയുടെ നാവിനാലരുംചെയ്താൽ
പിന്തിരിഞ്ഞടിയന്നു ലഭിക്കും ഭേദിഗുണം”
(55, 288-291)

ചുനാം അദ്യപാത

ജീവിതകമയുടെ മൃനാം അദ്യപായത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ, ചാവറ കാണുന്നതു, അപരാധങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ, ഉപരിനിന്മകൾ കോരിച്ചാരിയുണ്ട് അപ്പുൾക്കുറഞ്ഞ സ്വന്നഹ ലക്ഷ്യംഡളാണ്. അപതുരുത്തെന്നു ദ്രോഢിയിൽ നിർക്കുന്നു.

പത്രാം വയസ്സിലെ സൗമ്യനാരീ പ്രവേശനാം! ആയിരെ, നാട്ടിൽ പടർന്നു പിടിച്ച വസന്തക്കിഞ്ഞി നും-അപ്പുനെന്നും. അമ്മയെയും എക്ക സഹോദരനെന്നും കൊണ്ടുപോയ മാരക ദീനത്തിൽനിന്നും-തന്നെ മാറി നിർത്തിയ ദൈവകരത്തിൽനിരുട്ടിയ, തന്നെ പട്ടം നൽകിയ, തന്നെ കൊബേത്തുക്കിട്ടുട്ടിയ, തന്നെ പ്രിയോരാക്കി ഇത്യുവരെയും നയിച്ച പിതാവിൻ്റെ ഉപരിസ്ഥനോ! ഇവയെല്ലാം ചാവറയുടെ ഫുദയ തെരും ആഴമായി സുപർശ്വക്കുന്നു. ഉജ്ജ്വലമായ സുന്ദരത്തുടിപ്പുകൾ, അന്തരംഗത്തിൽ കിട്ടണ്ടെടുത്ത നിസ്തൃലമായ ഇരട്ടികൾ അക്കവാഡി സേവിച്ചുകൊണ്ടും, പിതൃഫുദയ സുപന്നമനത്തിൽ ലയിക്കുന്നു.

“എക നാമേശാ നിന്നുട ഭാസൻ മേ
എകദാ നീനെ എന്ന കാണാക്കോണോ.”

— “എക അദ്ദേഹം എകാന്തതയിൽ ചാവറ സുമരിക്കുന്നു;
അദ്യപേരുത്തിൻ്റെ ഉപരിസ്ഥനേഹത്താൽ, ഉജ്ജ്വലമായ
ക്കുന്നു. ഇതെല്ലാമാണ്” ചാവറപാർത്തമനയുടെ
രണ്ടാം ഘട്ടമായ എകാന്തതയിൽ നടക്കുക.

ശ്രദ്ധാർഹം

പത്രം വയസ്സിലെ മഹാഭാഗം

“ഇങ്ങനെ ഉച്ചവർഷം ചെന്നപ്പോൾ
അങ്ങുന്നെന്ന വിളിച്ചു മഹാദയാൽ

(4/113)

ഖ1. യഴുസ്ത്രിൻറെ ദേവാലയവാസം :

“നിന്നുടെ ദയാധിക്യത്താലണ്ണനെ
നീൻ പുത്രൻാം കൈത്താതനാം മാർജുനേ
താൻറെ നാമയേയരത്തിൻറെ കോവിലാം
എന്നിൻറെ മേര്യവിൻ സമലഭത്തിൽ ചേർത്തു നീ”

(5/131-134)

വസന്തയീര്ഷനിന്റെ രക്ഷാചുരു :

“ദേവാലയത്തിൽകൂടുന്നവും മൃത്യുക്കേരഞ്ഞാം
ആബാലവഫുഡോയത്താട കരച്ചിൽ നീലവിളി
അകലാലം സർവ്വേശൻ മേവിധി കൽപ്പിാച്ചകിൽ
ദുഃഖാബ്ദം യേ വീണുതാണു കിടക്കുമന്ത്യംവിനാ

(7/39-42)

.....
“എന്ന കാത്തനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുന്ന നേരംതന്നെ
എന്നെന്നകാരം ഗുണവാൻമാർ പലരും
വീണീടുന്നു (7/51-52)

.....
എന്നതിനെന്തു മുലവമന്നഹമോർക്കുന്നേരം
നന്ദിപാപിന്നായിട്ടുമകൾന്റെ മേലുള്ള സമേഹം
എന്നതെന്തിയേ മറ്റൊരു കാരണമെന്നുമില്ല”

(7/59-61)

ഈ അവിടത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോദ്ദു.

പാനോചനർ :

“നിന്നു തൊൻ മറന്നതു നിശ്ചയമന്നാകില്ലും
എന്നു നീ ഉഡുക്കുഷിച്ചില്ലെന്നതു
സുനിശ്ചയം” (54/244)

ചാവുദോഷത്തിൽ വിഴാതെ കാത്തുസുക്കുഷിച്ചർ:

“നിന്നു തൊനുപേക്കുഷിച്ചു
പിന്തിരിഞ്ഞേരവും
എന്നു നീ മറക്കാതെ പിന്തുടർന്നേൻറെ പിണ്പേ
(54/246-7)

.....
നിന്നുഭിതനായി തളളിയുപേക്ഷിച്ചില്ല ദഃഖം
മരിച്ചിട്ടില്ല തൊനും കുഴച്ചുനേരയുള്ളിൽ

(54/253-4)

ഈ ഉച്ച ദൈവസ്തേഷാഹത്തിലുള്ള പരമദേവാദ്
ധ്യം ദൈവത്തോടു പരമാവധി ഏക്കർപ്പുടർത്തി
ന ആഴമായ ധ്യാനത്തിനും ഉന്നത വിരുദ്ധധികരം
രാക്കുള്ള സാദ്യത്തെയുണ്ടാം, ചാവരച്ചിൽ, ഈ
കാത്ത പ്രത്യാഹയുള്ളവാക്കി:

“ഉയരപ്പുട്ട് പുണ്യത്തിനും വലിയ ധ്യാനത്തി
നും എന്നിക്കു യോഗ്യതയില്ല. അതെന്തേ, മഹാപാ
പി ഇതിനാൽ ആത്മം അശുദ്ധധമായി, തെളിവി
ല്ലാത്തതായി, ബെടിപ്പും, അടക്കം, ഈ പുണ്യങ്ങളീ
ല്ലായുകയാൽ ധ്യാനാരൂപി കിട്ടുവാനും പുണ്യസാം
ഗോപാംഗത്തിനും യോഗ്യനല്ല എന്ന നിരുപണം: അ
ഖയുടെ വചനംപോലെ നിഗളം എന്ന തിരിയുക
യും ചെയ്യും. അതെന്തേ, എന്നാൽ ദൈവം ചെയ്യി
യും ചെയ്യും. അതെന്തേ, എന്നാൽ ദൈവം ചെയ്യി

തെന്നേനെ? പീടിൽനിന്നാരു വിളിച്ചു? പട്ടണിനു എങ്ങനെ കോ? കൊഡേന്തയിൽ എങ്ങനെ കൂടി? സം എങ്ങനെ കിട്ടി? പ്രീയോദ്ദേശാരു വിളിച്ചു? ഇവിട എങ്ങനെ വന്നു? ഇതാനീസു നിന്നെ കൊ ഇളാമോ? ഇല്ലായില്ല, നിശ്ചയം. അപ്പോൾ, തിരുമന സുസ്ഥി നടക്കും, നടത്തും." (ധ്യാനസ്ഥിപ p. 13)

iii ധ്യാനത്തോടുകൂടിയ നമസ്കാരം

മുകളിൽ കണ്ണവിധാ, എക്കാന്തതയിൽ, സമരി കൂകയും ജപവിക്കുകയും, സമരിക്കുകയും. തപി കൂകയും, സമരികൂകയും. ഉജ്ജപലിക്കുകയും. ചെ യുവാൻ സാധിക്കുന്നവരുടെ വാച്ചിപാർത്തമനകളും. സമൂഹ പാർത്തമനകളും. ധ്യാനാത്മകമാക്കുക കേ വലും സ്വാഭാവികമാണും. അവരുടെ നമസ്കാരം "എത്തിക്കലാവില്ല", പാർത്തമന "ചപാല്പിക്കുടലാ വില്ല, പ്രത്യുത കേതിയോടും ശ്രദ്ധയയോടും ദിവ്യ തയോടുംകൂടിയ "ജപിക്കൽ" ആയിരിക്കും. അതിലെ വാക്കുകൾ സമരിക്കാനും. ജപവിക്കാനും, അമവം സമരിക്കാനും. തപിക്കാനും. അപലുക്കിൽ സമരിക്കാ നും. ഉജ്ജപലിക്കാനും. ഹ്യദയത്തെ സഹായിക്കുന്നു. ആ പാർത്തമന കോക്കുന്നോപാരം, "പരിഹസിക്കാൻ വന്നവർ പാർത്തമിച്ചുനിന്നുപോകും"; കട്ടത്ത ട്ര പികളുടെ ഹ്യദയങ്ങൾപോലും. അനുത്തപത്താൽ തകർന്നുപോകും; സഹ്യദയർ വിശുദ്ധയ ജീവിതത്തി ലേക്കും ആകർഷിതരാകും; സന്ധാസത്തിലേക്കോ പറ രോഹിത്യത്തിലേക്കോ ആഹ്വാനം. ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ, തീക്ഷ്ണം നേതയാൽ എറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് "ഒഭവമേ അ നേയുടെ കൂടാൻഞ്ഞും എത്തോ മനോഹരങ്ങരാം"!

“ശാഖയുടെ വേനവാസികൾ എത്തേരോ ഭാഗവാൻ ശാദി”! എന്ന് മനോഹരം ചെയ്യും.

iv ധ്യാനം

ധ്യാനത്തപ്പിറിയുള്ള വാ. ചാവറയുടെ ആശയം ശ്രാം: “ധ്യാനം എന്നത് ദൈവത്തോടുള്ള സംസാരം ആകുന്നു. സൗന്ദര്യത്താൽ ദൈവത്താട് ചെർക്കാം, തന്നോടൊന്നിച്ചിരുന്നു”, സൗന്ദര്യത്തിൽമാരോടൊന്നിച്ചുള്ള സംഭാഷണം. എന്നുപോലെ, ആത്മമമണിവാ ത്രായ ഇംഗ്ലീഷായോട് നന്നിച്ചിരുന്നു സംസാരിക്കുക ഒരു ഇതിന്റെ പേരുത്തി” (ധ്യാനസംഖ്യാപ p.14-32)

മുകളിൽ കണ്ടവിധി, സൗമരിക്കുകയും ജപിക്കുകയും, സൗമരിക്കുകയും തപിക്കുകയും, സൗമരിക്കുകയും ഉജ്ജപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മമാക്കാം, അതുരംഗത്തിൽ ദൈവസ്വരം ശവിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കാരണം, അപകാരം അങ്ങോട്ടുകൂടുന്ന ചരംടം നിറ്റി-ഗത പാലിക്കുന്നവരല്ല അവരുടെ സൗഹസ്യപരൂപനായ “അപ്പൻ”, ആത്മമമണിവാളനായ ഇംഗ്ലീഷ്. ആഞ്ചേന, തന്നോടുകൂടുന്ന മകരാക്കം, തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യബോധമാകുന്ന ദിവ്യാനുഭവം. സ്വർഗ്ഗസാമനായ പിതാവ് തീർച്ചയായും നൽകും. അവിഭാഗത്തു സ്വരം ശവിച്ചും, ഉൺബോധ നാഥരം സ്വീകരിച്ചും. ദിവ്യാനുഭൂതിയിൽ ലയിച്ചുശയ്ക്കുണ്ടായ അഭിനിവേശം. അവരിലും അച്ചിന്നേ ഉള്ളവാകും. മുശ അവിഭത്തോടപേക്കുചീച്ചു: “ആ മുഖകാന്തി എന്നിക്കൊന്നു കാണണം.” (Ex. 33/18-23) അതുരം ദിവ്യാഭിലാഷത്തിന്റെ അവതരം

ണമാണ് വാ. ചാവറയുടെ “കാണാക്കേണ്” എന്ന ഗീത (ആത്മാ. pp. 17-20).

ദിവ്യദർശനം. ലഭിച്ച യോഹനാൻ തന്റെ അനുഭവം ഇങ്ങനെ ലേബനം ചെയ്തു: “അവിടത്തെ മഹി തപം-കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞതായി, പിതാവിൽ നിന്നുള്ള ഏകജാതൻിൽ മഹതപം-ഭാരത ദർശിച്ചു” (Joh. 1/14)

ഈ അനുഭവം ഓരോരുത്തർക്കും നിസ്തുലമായിരിക്കും. വി പാലോസ് അതിനെ “ദർശനങ്ങൾ” എന്നു വിളിച്ചു (II Cor. 12/1). എന്നാവുസിലേക്കു പോയ ശിഷ്യർമ്മാരുടെ അനുഭവം വി ലുകാ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചു: “അവിടനും അപൂർവ്വമനുഠനും ആശീർവ്വാദിച്ചു അവർക്കു കൊടുത്തു; അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകരം തുറക്കപ്പെട്ടു” (Lk. 24/30-31).

മുഖയുടെ ദർശനം. ലഭിച്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം സുരൂനെപ്പോലെ പ്രകാശിച്ചു. വാ. ചാവറയുടെ മുഖം ധ്യാനമുറിയില്ലും, ദിവ്യകാരുണ്യ സന്നിധിയില്ലും. ഒരു ദിവ്യപ്രകാശത്താൽ ജപാനിക്കുന്നതായി കണ്ണവരുണ്ട്. മുറിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ, മുകളിലോട്ടു നോക്കി, അദ്ദേഹം ജപാനിക്കുന്ന മുഖത്തോടെ, ദേവതോടും സംബന്ധിക്കുന്നതായി കണ്ട സാക്ഷ്യവും നമുക്കുണ്ട്. ഈ സംബന്ധം സമാഹരിക്കാവുന്ന നിസ്തുലമനോഹരമായ ഇരട്ടിയാണിത്:

“എത്രയും ചിത്രമാം നിൻ മുഖ പത്രമന്തെ ഏകാന്ത ദ്രോമത്താൽ പാർക്കുന്നുഹാം.”
(ആത്മാ. 22/56-57)

ദ്രോധാർଥിഹം : വാ. പാവായുടെ “കാണാകേ
ണം” എന്ന തീരുത്തിൽനിന്ന് ചില ഇന്റടികൾ:
“കാരുണ്യാമന്നാം. ദൈവകുമാരൻറെ
യാരുണ്യ ശോഭയെ കാണാകേണം.”

(17/1-2)

“തൃക്കളിലുകൾക്കാണ്ടു മാതാവെ നോക്കുന്ന
അക്കണ്മണിയെ ഞാൻ കാണാകേണം.”

(18/29-30)

“പുണ്യിരി കാട്ടി സുന്നഹാഗുനി ജപലിപ്പിച്ച
പൊഞ്ചുണ്ടുകളെ ഞാൻ കാണാകേണം.”

(18/31-32)

“ഇച്ചഹയോടമയെ കെട്ടിപ്പിടില്ലാരു
കൊച്ചു കരണ്ടെല്ലെ കാണാകേണം.”

(18/33-34)

ഉപസംഹാരം

വാ. പാവായുടെ ലളിതമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ
സവിശേഷത ഇതാണ്. അത് പുതിയ ഉടന്പടിയും
ഒരു അടിസ്ഥാനമുണ്ടായതിൽ അടിയുറച്ചതും. അ
തിരിന്നിന്നു വളർന്നു വികസിക്കുന്നതുമാണ്- ദൈവ
വുമായുള്ള നമ്മുടെ പിതൃപുത്ര ബന്ധങ്ങളിൽ അ
ടിയുറച്ച രൂപ പ്രാർത്ഥനാരീതി!

പിതാവ് മക്കളായ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗഗദർശനത്തീ
നായി നല്കിയിരിക്കുന്ന വി. ശന്മം, മക്കൾ പി
നാവിന്നു നല്കിയ പ്രത്യുത്തരത്തിൻറെ ചരിത്രമായ,
സ്വന്തം ആത്മകമാം, വി. ശന്മ മാർഗ്ഗഗത്തിലും
സ്വത്യർഹമായി ജീവിച്ചു, പിതാവിനു പ്രാപിച്ചു

കഴിഞ്ഞ വിശുദ്ധയരുടെ ജീവിതകമകൾ, മറ്റ് നേക്ക് പ്രത്യുത്തരങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളുടങ്ങുന്ന പ്രപഞ്ചവും ലോകചരിത്രവും ഈ നാലു പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് ഓരോരുത്തരെയും സ്വപർശിച്ച ചിത്രങ്ങൾ ഭാവനയുടെ കലവറയിൽ, അടക്കടക്കായി സംരീകരിക്കാണ്, ഈ കുറുക്കുവച്ചിയുടെ ആദ്യാല്പം.

പ്രസ്തുത ശേഖരത്തിൽനിന്ന്, എകാന്തതയിൽ, ആത്മകമായും ഒന്നാം അദ്ദുയ്യായം തുറക്കുന്നോരും, നിരന്നുവരുന്ന വസ്തുതകളുടെ സമരണയും, മറ്റു ചിത്രങ്ങളുമായുള്ള താരതമ്യ പഠനവും, തർഹലമായ പ്രതിസ്വന്നോ ജ്വലനവും, “സമരിക്കലും ജ്വലിക്കലും”മായും, രണ്ടാം അദ്ദുയ്യായത്തിൻറെ തത്ത്വം ല്യമായ കൈകാര്യം, “സമരിക്കലും തപിക്കലും”മായും, മൂന്നാം അദ്ദുയ്യായത്തിൻറെതും “സമരിക്കലും ഉജ്ജ്വലിക്കലും”മായും തീരുന്നോരും, നമ്മുടെ അന്തരംഗത്തിൽ ദിവ്യമായ ഒരു അവബോധം സ്ഥായിയായി വളരാൻ തുടങ്ങും. ഈതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥമനാ രീതിയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടം.

രണ്ടാം ഘട്ടം സംജാതമാക്കുന്ന ധ്യാനാത്മകതയോടെ നടത്തുന്ന വാച്ചിപാർത്ഥമനകളും സമൃദ്ധിപ്രാർത്ഥമനകളും മൂന്നാം ഘട്ടത്തിൻറെ സവിശേഷതയാണ്.

ധ്യാനാത്മക നമസ്കാരത്തിൻറെ വികസനമാണ് നാലാം ഘട്ടം— സാക്ഷാലുള്ള ധ്യാനം! ഒദ്ദേശത്താട്ട് തനിയെ, സ്വന്നഹപ്പുർബ്ബം നടത്തുന്ന ഈ സംഭാഷണം, അന്തരംഗത്തിൽ അവീഡത്തെ വചനശ്വരാത്തിലേക്കും അവീഡത്തെ തിരുമ്പുവ ദർശനത്തി

ലേക്കും, തജ്ഞന്മായ നമ്മുടെതന്നെ സ്ഥായിയായ രൂപാന്തരത്തിലേക്കും നിങ്ങൾ നയിക്കുന്നു.

ഈ വാ. ചാവറയുടെ കുറുക്കുവഴി-ദേവാനുഭവം സുകരമാക്കുന്ന ലളിതമായ പ്രാർത്ഥനാ റീതി! അതിൻറെ നാലു ഘടകങ്ങൾ വഴി, ധമാർച്ചാമമായ പാപബോധവും, അതേ സമയം, ദേവം നുഠവും ക്രമാനുഗതമായി ഒരുവന്റെ സംഘടണ ശാക്കുന്നു.

ഈദേഹം ദേവദർശനാനുഭവം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വികാരികൾ വസിക്കുന്ന ഭവനമാണ് "ദർശനാലൈ" അതിനും അന്തരീക്ഷവും, അതിലെ വ്യക്തികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും, സംഭാഷണവും സംസർഗ്ഗവും മറ്റൊളം ദിവ്യാനുഭൂതി പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അദ്ദേഹം, ഈ പ്രാർത്ഥനാരീതി "പുണ്യത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറുവാനും, കയറിയിടത്തിൽനിന്നും" വീഴായിരുന്നുമുള്ള "കുറുക്കുവഴി"യായി വേണ്ടുന്നു.

അനുഭവങ്ങൾ

I

വാവരപ്രാർത്ഥനാരീതിയിൽ ങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ധ്യാനം (ആരോഗ്യം പുർണ്ണമാക്കാൻ)

ക്രീസ്തീയ ജീവിതത്തിൻറെ തനിമയിലേക്കും, അതിൻറെ അനുഭവാനുഭൂതികളിലേക്കും നയിക്കു

വാനുതകുന്ന ഒരു മുഴുവൻ ധ്യാനമായി വാ. ചാവറ
യുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനാരീതി സ്വീകരിക്കാവുന്ന
താണ്.

1. അതിശീർഷ ഘടകങ്ങൾ : വായന, ഏകാന്തം, ധ്യാ
ത്രോടുകൂടിയ നമസ്കാരം, ധ്യാനം.
2. ധ്യാനിപ്പിക്കലെല്ലു, പ്രത്യുത ധ്യാനികൾ, അതാ
യത് :
 1. വായനമീലുടെ ആശയ സംഭരണം
 2. ഏകാന്തത്വമീൽ, സൗമരീകലെല്ലു.
പ്രസ്തുത ആശയങ്ങളുടെ ജപലികലെല്ലു.
അടിസ്ഥാനത്തിൽ : സൗമരീകലെല്ലു.
തപികലെല്ലു.
സൗമരീകലെല്ലു.
ഉജ്ഞപലികലെല്ലു.
3. ധ്യാനാത്മകമായ, ദിവ്യബലി, സമൃദ്ധ
സമൃദ്ധ പ്രാർത്ഥന മായ ആരാധന, കാ
നകൾ, (നമസ്കാരം) നോന നമസ്കാരം
ജപമാല.
4. സ്വരക്ഷിത ധ്യാനം (ദിവ്യകാരുണ്യസന്നിധി
യിൽ) തനിയെ, സൗന്ദര്യത്രാടുകൂടിയ
സംഭാഷണം :
 1. Learning Prayer (ഒരു മണിക്കൂർ)
 2. Listening Prayer (" ")
 3. Reckoning Prayer (10 മിനിറ്റ്)

3. ധ്യാനഗുരു, സൗംഖ്യക്കമായ വായനയുടെ ഭാഗം പൂരിപ്പിക്കുക. സ്വയം നടത്തുന്ന ഏകാന്തര അഭില അനുച്ചിത്തന്തതിനു. തനിയെ തിരുസന്നാധി തീർണ്ണ നടത്തുന്ന ധ്യാനത്തിനു, വായനവഴി സംശ രീല്പിരിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഷാസ്ത്രജ്ഞാനം, ഹോമിലി, ഉട്ടക്കമുറി വായന മൃതലാധിവാഴി സംബന്ധം ചെയ്യുന്നു.

(അതിനു പുറതെ, സമൂഹപാർത്തമനകളിൽ (ധ്യാനാത്മക) അദ്ദേഹം നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നു. (ആരാധന, ദിവ്യപൂജ, സാധാഹനപാർത്തമന)

4. വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവം പുതിയ ഉടൻടടിയുടെ തിയോളജിയാണ് ധ്യാനഗുരു അവതരിപ്പിക്കുക. വിഷയ വിവരം :

1. “ഞാനാരു കൈസ്ത്വാനി”യാണ് - പുതിയ ഉടൻടടിയുടെ മനുഷ്യൻ - ഹീന്ദുവല്ല, മുള്ളിമല്ല, ഉഹൃദനല്ല, പ്രത്യുഥ എന്ന ദേവതയെ തീരുപ്പമായി - പിതാവും പുത്രനും പരിശൂദ്ധയാത്മാവുമായി ദർശിക്കുന്നവൻ - അവരോട് വ്യക്തിപരമായി, നിരന്തര സന്പർക്കം പുലർത്തുന്നവൻ. അതായത് :

പിതാവിനെ സാക്ഷാൽ “അപ്പനായും”,

പുതിയ ജോദ്യം സഹാദരനും. ആത്മമമ്മ വാളനുമായും,

പരിശൂദ്ധയാത്മാവിനെ, ഹൃദയസമീതനായ അദ്യാപകനും. ആലോചകനും. നിയന്താവും ചായും,

പ. കന്ദകരു, അമ്മയായും,

സ്വരൂപത്തെ, രേഖവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ദേവാലയമായും,

കാവൽദശതന്നെ, ആ ദേവാലയത്തിന്റെ കാവൽക്കാരനായും,

ചുറ്റുമുള്ള വള്ളാനും പരസ്യപരം വളർത്താനുമായി പിതാവു നല്കിയിരിക്കുന്ന സഹോദരീ സഹോദരൻമാരായും കാണുന്നവൻ - ഈ ധാമാർത്ഥമ്പ്രദാ ജീവിതബദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നവൻ,

കീസ്‌ത്യാനിയുടെ ജീവിത നീയമം : പഴയ നീയമമല്ല ("തന്നത്താൻ സൗന്ദര്യിക്കുന്നതുപോലെ മറുളളവരു സൗന്ദര്യിക്കുക" എന്നതല്ല) [പത്ര്യൂത പുതിയ നീയമം. ("ഈശോനകമെ സൗന്ദര്യിച്ചതുപോലെ, നാം പരസ്യപരസൗന്ദര്യിക്കുക" എന്നത്)]

പുതിയ നീയമ നീർപ്പിക്കണ്ടത്തിന് "കീസ്‌ത്യാനികൾ" ഒഴിച്ചുകൂടാതെ ആലോചകൻ, അഭ്യാപകൻ, നീയന്നാവ് : ഹ്യേയസ്മിതനായ പരിശുദ്ധയാത്മാവ്.

2. "താനാരൂപ സന്ധാസിയും" കൂടിയാണ്, അതായത് [വത്സലധനായ കീസ്‌തു അനുയായി (പുതിയ ഉടൻടിയുടെ മനുഷ്യൻ)]

- എൻ്റെ "എക്കാന്തപ്രേമം" കീസ്‌തുവാനും
(ബൈഹാമചര്യസീദ്ധി)

- അതിനുള്ള വ്യവസ്ഥ : സമൃദ്ധാരിത്വം
(എകാഗ്രതാ സിദ്ധാന്തം)
- അതു നല്കുന്ന ആഭിജാത്യം ; അനുസരണം
(ആഭിജാത്യ സിദ്ധാന്തം)

3. എവർ പിതാവ് എന്ന ആഭിജാത്യമനുസരിച്ചു വളർത്താൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന കുമീകരണങ്ങൾ :
പ്രസന്നം മുതൽ ലയനംവരെ.

‘ശ്രാവംവുമെനിക്കു നീ
യാവന പാനം നീയേ...’

- 4. ഇവയെല്ലാം വേണ്ടവിധി സ്വാംഗീകരിച്ചു
വളർന്നു വികസിക്കാനുള്ള അവധ്യ വ്യവസ്ഥ :
 - പാപത്തിൽനിന്നും പാപബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും
അകർച്ച
 - ശത്രുമമനം (ശത്രുമമനശാസ്ത്രം-ആധ്യാത്മക
വിദ്യ)

- 5. എന്നിൽ കുഞ്ചുവിനോടുള്ള സാരുപ്പ്
(പിതാവിൻ്റെ ലക്ഷ്യം)
 - അതിനുള്ള നീയമം : സ്വയപരിത്യാഗം-ആമുഖിച്ചു
വളരാൻ പരസ്പരം വളർത്താൻ
 - അതിനുള്ള പരിശീലനക്കളും : സൗന്ദര്യ സമൃദ്ധി,
പ്രവർത്തന രംഗം.
 - അതിൻ്റെ സാക്ഷ്യം : കുറിശുവഹിച്ച് ഇരുണ്ട
യുടെ പുറകെ, ബോധപൂർണ്ണം, ധീരധീരം, തിന്നു
ക്കു പകരം നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു- സഹനരഹസ്യം,
സഹനഭാഗം.

- പ്രേപഷിതവ്യത്തി - എൻറീതായ സൗമാനം, ഭാര്യം.

5. അന്തരീക്ഷം : എകാന്തര, മണം, എകാഗ്രത, വിശദം, പ്രസന്നത എന്നീവ സംലയോക്കുന്ന സൗമല സംവിധാനങ്ങൾ.

അനുബന്ധം

II

വാ. ചാവരയുടെ തിരുനാളിന് ങ്കുക്കമായ പ്രാർത്ഥനാ ശുശ്രൂഷ * .

നമുക്കേല്ലാവർക്കും കേരളീയാട്ടും ശദ്യയോ
ട്ടുംകുടെ, കർത്താവേ തൈജുടുടെ പ്രാർത്ഥന കൊ
ക്കണമേ എന്നപേക്ഷിക്കാം.

1. കർത്താവായ ദൈവമേ / അഞ്ചയുടെ വത്തു
സല പുത്രനായ വാ. കുറിയാക്കോസ് എലിയാ /
രഞ്ജി ശിശു പ്രായത്തിൽത്തന്നെ / അഞ്ചയെ തരിഞ്ഞു
സാക്ഷാത്ത് പിതാവായി കാണുകയും / അഞ്ചയുടെ
പരിപാലനയുടെ ക്രമീകരണങ്ങളും / നിർപ്പിശകം /
സപീകരിച്ചായ്ക്കുകയും ചെയ്തുവില്ലാ. കൊ
സൗതീയ ധാർമ്മികതയുടെ / ഈ അടിസ്ഥാന പഠം /
തൈജുടുടെ ജീവിതത്തിലും / ധാമാർത്ഥമ്യമാക്കുന്ന

* കാരാസൃസാധ്യുടെ വാരോ വണ്ണാധിക രൂപ ദിവസങ്ങളായി എടുത്താൽ,
ഇത്യുതന്നെ നവനാശ പ്രാർത്ഥനയായും തീരുന്നതാണ്.

താന്ത്രികരം / കൃപാവരം നൽകി / ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹി
ചാണമെന്നു് / അങ്ങയോടു് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

എത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കൊരക്കണമേ.

2. കർത്താവായ ദൈവമേ / കേരളസഭയെ ഫല
സഫുദ്ധയയാക്കുവാൻവണ്ണി / വാ. കുറിയാക്കോസ് എ
ചീയാ / കുടുംബങ്ങളെയും / ദൈവികരയും / പ്രാർ
ത്ഥമനാ നിരതരാക്കുവാൻ / ആജീവനാന്തം / അദ്യാ
രാച്ചുവണ്ണു. ആ പ്രാർത്ഥമനാചെതന്യത്തിനു് /
ഒഡണ്ണി ഭവിക്കാതെ / കുടുംബങ്ങളിൽ / അതു് കുമ
ചവർദ്ദധമായി / വളരുവാൻ ഇടയാക്കണമെന്നു് / അ
ങ്ങയോടു് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

എത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കൊരക്കണമേ.

3. കർത്താവായ ദൈവമേ / കേരളസഭയുടെ സു
ഖ്യതയെ / അപകടത്തിലാക്കിയ / ശിമിലീകരണ ശ
ംഖാക്കളു്/ പിൻതിരീപ്പിക്കുവാൻ / വാ. കുറിയാക്കോ
സ് എല്ലിയായെ / അങ്ങു് / നേതാവായി ഉയർത്തിയ
ചുംബാ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാദ്യസ്മൃതി തേടുന / ഞ
ങ്ങളുടെ വിശ്വാസം / എന്നു്. സജീവമായിരീക്കുവാൻ /
ഇടയാക്കണമെന്നു് / അങ്ങയോടു് ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

എത്താവേ / ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കൊരക്കണമേ.

4. കർത്താവായ ദൈവമേ / ബാലികാബാലൻ
ചാടിക്കു് / കീസുതീയാന്തരീക്ഷത്തില്ലുള്ള / വിദ്യാ
ക്രാംസം സുരക്ഷിതമാക്കാൻ / ഇടവകക്കരോറും /
ചളളിക്കുടങ്ങരാ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ / നിർബ്ബ
ധ്യമാക്കിയ / വാ. കുറിയാക്കോസ് എല്ലിയായ ഓർ

തു" / അങ്ങയുടെ പിന്താഗതിയും ചെവതന്നുവും / തെങ്ങളുടെ ബാല്പികാബാലൻമാരിലും / യുവതീയും വാക്കൻമാരിലും / അന്ത്യുനം വളർത്താനുള്ള മുൻക രൂതൽ / ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കെല്ലാം നൽകുമാറാക്കണമെന്നും / അങ്ങയോടു തെങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / തെങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കേരാക്കണമെ.

5. കർത്താവായ ദൈവമേ / ദൈവാരൂപിയാൽ നിരഞ്ഞ / വൈദികരെയും / സന്ധാസിനീ സന്ധാസി കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചു / ദർശനവേദനങ്ങളും. സൈമിനാരികളും / കന്യകാലയങ്ങളും. സുമാപിക്കുവാൻ / മുൻകെക എടുത്ത / വാ. കുറിയാക്കോസ് ഏലിയായെ ഓർത്തു / വൈദികരും സന്ധാസിനീ സന്ധാസികളും / സാക്ഷാൽ "കൊവിളക്കുകളും ഉബക്കാന്ത ഉപ്പ്" മായി / തിരുസന്ദേശിൽ / വിശാജിക്കുവാൻ ഇടയാക്കണമെന്നും / അങ്ങയോടു തെങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / തെങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കേരാക്കണമെ.

6. കീസ്‌തീയ ധാർമ്മികതയുടെ / ഉന്നതമാനം പുലർത്തിക്കൊണ്ടു / വൈകാരികവും ആദ്യാത്മികവും / മഹാസികവുമായ പരിപക്പതയും / സാക്ഷാത്യും. നൽകീയ / വാ. കുറിയാക്കോസ് ഏലിയായെ ഓർത്തു / ആദ്യാത്മികതയിൽ / പകപമതികളായി / അങ്ങയെ മഹത്പല്പട്ടത്തുവാനുള്ള അനുഗ്രഹം / തെങ്ങരക്കു നല്കുമാറാക്കണമെന്നും / കർത്താവേ / അങ്ങയോടു തെങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / തെങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കേരാക്കണമെ.

7. സഭയുടെ പൊതുവായും / വ്യക്തികരാക്കുന്ന പരിപ്രകമായും / പ്രതിസന്ധികളിൽ / സത്പരസഹായം നൽകി / അങ്ങയുടെ മതികൾക്കുരേതെ / വളർച്ചാവയടക്കാനുള്ള വരം / വാ. കുറിയാക്കോസ് എഴുതിയായുടെ നൽകിയ കർത്താവേ / ഇപ്പോൾ പ്രതിസന്ധികളിലിരിക്കുന്ന / അങ്ങയുടെ മക്കളെ സമുദ്ദരാക്കുവാൻ / അഭ്യോഗത്തെ അഞ്ചുമാറാക്കണമെന്നു / അദ്ദേഹാട്ടം തന്നെള്ളപേക്ഷിക്കുന്നു.

എത്താവേ / തന്നെള്ളുടെ പ്രാർത്ഥന കേരകണമെ.

8. കർത്താവായ ദൈവമേ / ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു രക്ഷാകരമായ പാപബന്ധവും / അവർ തീവ്യമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന / ദൈവാനുഭവവും / സുസാധ്യമാക്കുന്ന / വാ. കുറിയാക്കോസ് എല്ലായായുടെ ഉള്ളിത്തമായ പ്രാർത്ഥനാരീതിയിലേക്കുള്ള ഉംകാഴ്ച / നൽകുമാറാക്കണമെന്നു / അദ്ദേഹാട്ടം തന്നെള്ളപേക്ഷിക്കുന്നു.

എത്താവേ / തന്നെള്ളുടെ പ്രാർത്ഥന കേരകണമെ.

9. കുട്ടംബങ്ങളുടെ / ആദ്യാത്മിക വളർച്ചയു ലക്ഷ്യമാക്കി കേരളൻ ദേശിൽ, പ്രാർത്ഥനാപ്പും സൗതകങ്ങളും / ആദ്യാത്മിക ഗന്ധങ്ങളും / സുപ്രകാക്കുകയും / തിരുക്കർണ്ണ ജീവിതവും ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളും / തീക്ഷ്ണാതരമാക്കുകയും ചെയ്ത / പാ. കുറിയാക്കോസ് എല്ലായായിൽ ജപലിച്ചിരുന്ന നിരുസ്ഥാസനങ്ങൾ / തന്നെക്കും നൽകുമാറാക്കണമെന്നു / കർത്താവേ / അദ്ദേഹാട്ടം തന്നെള്ളപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവേ / തെങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമന കേരളണമേ.

നമുക്കു പ്രാർത്ഥമിക്കാം

വാ. കുറിയാക്കോസ് എല്ലിയായേ / അങ്ങായപ്പോൾ / ദൈവത്തെ സാക്ഷാൽ പിതാവായി കാണുവാനും / അവിടത്തെ കമീകരണങ്ങളും / നിർവ്വിശകം സ്വീകരിച്ചാദ്യേഖിക്കുവാനും / തെങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ.

തെങ്ങളുടെ കൃടുംബങ്ങളെയും വൈദികരയും / പ്രാർത്ഥമനാനിരതരാക്കിക്കൊണ്ടും / വിദ്യാലയങ്ങളിൽ / കീസ്‌തീയാന്റരീക്ഷം / സുരക്ഷിതമാക്കിക്കൊണ്ടും / കേവലം വന്യധിനിരുന്ന് കേരളസംഭയും / അങ്ങും / ഫലസമ്പദ്യധാക്കിയല്ലോ. ശീശമയുടെ പടനീക്കങ്ങളെ / അമാനുഷിക ശൂന്തിയാൽ / അങ്ങും പിൻതിരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ കേരളസംഭാവനയെത്തിൽ / ദൈവവിളികളുടെ വറൊത്തെ ഉറവിടമാകുവാൻ / പിതാവായ ദൈവം മുട്ടയാക്കി.

കീസ്‌തീയ ധാർമ്മികതയുടെ / സമുന്നത മാത്രക നൽകിക്കൊണ്ടും / സദയേ പ്രകാശിപ്പിച്ചു / അനേകം വ്യക്തികളെ / അവരുടെ പ്രതിസന്ധികളിൽനിന്നും / അങ്ങും സമുദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. വർഷസല പിതാവേ / മുന്നത്തെ പ്രതിസന്ധിയിൽ / സദയുടെയും / തെങ്ങരാം ഓരോരുത്തരുടെയും / സഹായത്തിനായി വരണമേ എന്നും / തെങ്ങൾ വിനയപൂർവ്വം. അപേക്ഷിക്കുന്നു.

കർത്താവായ ദൈവമേ | വാ. കുറിയാക്കൊസ് എ
പിയായുടെ | മാദ്യസ്മരകതീക്രം | അദ്ദേതസാ
ച്ചഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടു | അദ്ദേഹത്തിൽ അങ്ങ് ആ
ഃഖിച്ചതു | പുർത്തിയാക്കേണമേ. അദ്ദേഹം വിശ്വ
ഡയനായി പ്രവ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന ഭിവസം | അത്യാകാം
ച്ചഷയോടെ പാർത്തിശിക്കുന്ന | തെങ്ങളുടെ ആളുാദ
പുർത്തി തരിതപ്പെടുത്തണമേ. | പിതാവും പുത്ര
ാം പരിശുദ്ധയാത്മാവുമായ സർവ്വേശപരാ!

ആമേൻ.

അനുബന്ധം

III

പ. കന്യകയുടെ ധ്യാനത്തീര്ത്തി
(Lk. 1/46-55; 2/19,51)

സംഭവങ്ങൾ റഫയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു, നേരി
നാ മരിംനിനോടു തുല്യം ചെയ്തു, അനുമാന
ക്രീജലത്തുകു, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. ഈ രീതി
ചുട്ടെടു മനോഹര മാത്യകയാണു: “ഞാനെൻ നാമനെ
ശാശ്വതതുന്നു” എന്നാരംഭിക്കുന്ന പ. കന്യകയുടെ നി
രീതുല ഗാനം. (Lk. 1/46-55).

പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമനുസരിച്ചു, പ.
കന്യകയുക്കു, മുന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, മാതാ
പിതാക്കാൻമാർ അവളെ ഭോല്യത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു.
ഈവിടെ അവരും, തരകാരോടുകൂടി വി. ശ്രീമാ

പാനത്തിലും, ദേവാലയത്തിലും ആരാധനാ ഭാഗം ശിത്പത്തിലും വളർന്നു വന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായ തോടെ, റി. ഗന്മ ചരിത്രത്തിലെ സംഖ്യകൾ, അവളുടെ സമരങ്ങളുടെ കലവറയിൽ അടുക്കെടുക്കായി സംരീച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പറുദീസായിരിലും ആദ്യപ്രവചനത്തിലെ, സർപ്പ ത്തിൻറെ തല ചതകാനിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടി തന്നെയാണ്, ഏഴുമൂന്നുടെ പ്രവചനത്തിലെ ഏമ്മാനുവേളിൻറെ കന്ധകാ മാതാവും. ആ മഹാന്മാരം സൃഷ്ടിയുടെ ഒരു ഭാസിയായിരുവാൻ മറിയും. അഭീല സ്ഥിച്ചു. അതിനായി, നിത്യകന്ധകയായിരിക്കാനും. അവരും നീശ്ചയയിച്ചു.

പ്രായപൂർത്തിയായപ്പോൾ, ഗ്രബിയേൽ ദൃതൻ വഴി പിതാവായ ദൈവം മറിയതെത്ത് അറിയിക്കുന്നു, അവരും, ആരുടെ ഭാസിയാകുവാൻ ആശയിച്ചിരുന്നുവോ, ആ മഹാന്മാരം സൃഷ്ടി അവരുതന്നെന്നാണെന്നു് — ലോകരക്ഷകനായ ദൈവസുത്തൻറെ കന്ധകാ മാതരവും ! അചീന്ത്യമായ ഈ ഉയർത്ഥയിൽ, അവരും ധ്യാനത്തിൽ ലഭിക്കുന്നു. എലീശ്വരായിലും, പരിശുദ്ധയാരുപാപി നൽകിയ സന്ദേശം, ആ ധ്യാനത്തെ ആഴപ്പെടുത്തുന്നു. താഴുമയുള്ളവരെ ഉയർത്തുന്ന ദൈവത്തിൻറെ പ്രവൃത്തികൾ, സമരങ്ങളുടെ കലവറയിൽനിന്നു് ഓരോന്നായി അവരും പുറത്തെടുക്കുന്നു.

1. ഹ്യഡയവിച്ചാരത്തിൽ അഹകരിച്ചവരെ ചിതറിച്ചു്, താഴുമയുള്ളവരെ ഉയർത്തിയ സംഭവം ! ഈ ക്രിസ്ത്യയേൽ ജനത്തെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു് വിടുതലാക്കാൻ ആജുഞ്ഞാപിച്ചു ദൈവസ്വരത്തോടു് അനേകം

. ടാവശ്യം ധിക്രീച്ച ഫറവോന്നെയും അയാളുടെ രാസന്ധനയും ചെക്കലബിൽ ചിതറിച്ച്, താഴുമയു കു ഇസായേലിനെ അദ്ദേഹപൂർഖം, ചെക്കൽ കട കൊണ്ടു എദ്വത്തെ - (Exod. 5-15) -

2. കാനാൻ രാജാവായ ജാബിനെയും, 900 രൂപ പദ്ധതിയിൽ ഇസായേൽ ജനത്തെ, പടതലവനായ ദിസായുടെ നേത്യുത്പത്തിൽ, ചതുച്ചരയുടുവാൻ, ഇംഗ്ലീഷയിൽ മഹാഐസന്ധനയും അവരുടെ ശ സ്റ്റാപകടനത്തെയും, ഇസായേലിലെ വൈറും പ രാജായിരും. ആളുകളുടെക്കാണ്ടു തകിടംമറിച്ച്, നൂ ഒരുശേഷമാക്കിയ ഫേവത്തിന്റെ ഭൂജബലത്തെ (Jud. 4 1-23)-

3. ബെത്തുലിയാ പട്ടണത്തെ പട്ടിണിയിട്ട് കുടുക്കുവാനായി, അതിനെ വളഞ്ഞു, പശിക്കാണ്ടു കുടുക്കുന്ന ഇസായേൽ ജനത്തിന്റെ ചുറ്റും. തിന്നു കൂടിച്ചുല്ലസിച്ച ഹോളോഹെർമ്മനസിന്റെ മഹാഐസ ദ്രോജത്തെ, ജുഡിത്തിന്റെ കരദാളാൽ വിച്ചുചേരുകിക്ക ചുപ്പി ഹോളോഹെർമ്മനസിന്റെ, തല കാണിച്ച് വിര കൂദാശിച്ച്, നന്നു. കൊടുക്കാതെ പറഞ്ഞയച്ച്, അ ചാറുടെ വിഭവങ്ങൾക്കാണു്, ഇസായേലിനെ പോ സീഉ കർത്താവിനെ (Judith. 1-16) - അനുസ്മരി ചു്, അതുപോലെ വിനീതയായ തന്റെ താഴുമയെ ടാമാവധി ഉയർത്തിയ അദ്യുന്നതനോടുള്ള കൃത ക്രാനതയാൽ, മറിയും. അവിടത്തെ പാടിപ്പുകഴ്ചയും:

‘എൻറെ ആത്മാവു് കർത്താവിനെ
മഹിത്രപ്പെടുത്തുന്നു;

എൻറീ ഹ്യോദയം എൻറീ രക്ഷകനായ
വൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു
അവിടനു തന്റെ ഭാസിയുടെ താഴുമയെ
കടക്ഷിച്ചു

ഇതാ, ഇപ്പോൾ മുതൽ എല്ലാ തലമുറയും
എന്ന ഭാഗ്യവതിയെന്നു വാഴുന്നു.
എന്തനാൽ, ശക്തനായവൻ എനിക്കു വലീൽ
കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു
അവിടത്തെ നാമം പരിശുദ്ധയമാക്കുന്നു.
തന്നെ യേപ്പട്ടുനവരുടെമേൽ അവിടത്തെ
കാരുണ്യം തലമുറതോറും ഉണ്ടായിരിക്കും."

"മറിയം ഇവയെല്ലാം ഹ്യോദയത്തിൽ സംശയം
ചും ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു".

(Lk. 2/19,51)

